

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1657

§. 9. Et quærebat opportunitatem vt traderet eum sine turbis. v. 7.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

nempe Christo Domino pecunia paciscantur ille vt tradat, illi vt in suam potestatem accipiant? An igitur simonia, ista tractatio & simoniaci dicendi sunt tractatores? Non audeo, siquidem Simoniaci rem sacram quam emunt sua pecunia & pactis magni faciunt. Hi vero oderunt & vili pendunt. credo igitur hos omnes potius Iscariothitas appellari debere, idest homines, qui rem sacram vilipendendo. vendunt vel emunt, quales prò dolor etiam hoc tempore multi sunt, qui rebus sacris auctoritatem detrahunt & inter secularia bona reducant, confiscant, & à maiorum voluntate desectunt. Ego & Simonianos & Iscariothitas pariter damno, reijcio, & anathematizo, sic me Deus adiuuet.

§. 8. Et spondis. v. 6.

Marcus & Lucas aiunt, quod Iudæ pecuniam sint polliciti, quasi indefinite, Matthæus determinatè asserit xxx, argenteos esse illi constitutos. An igitur primo indefinite pecuniam promissam dicemus, mox Iuda certum quid vigente xxx. esse addictos? Ita sane mundi cursus & mos agendi suadet. Etiam ita actum esse cogitare licet, quod principes pecuniam indefinite pacti sint cum Iuda, ipsi apud se xxx. constituerint, & si ita factum credamus, magna fuit Iudæ temeritas, & insana pecuniarum sitis, qui se exposuit, periculo minimam solum recipiendi monetam, vtpote pecuniam. O maledicte Iuda tanta cupiditas pecuniæ est in te, vt pro tam modico vendas pretio Dominum & Magistrum, qui te fecit Apostolum, & procuratorem suum, & se & vitam, & Apostolos suos tibi commisit alendos. Quid dicam? pecunia obediunt omnia. Regina pecunia. O ciues, ciues quarenda pecunia primum est. ista & similia sunt in Simoniacorum & Iscariothitarum Gymnasiis prima elementa.

Caveas ergo tibi quisquis es, ô Christiane, ne calefacias cor tuum incendio auaritiæ, alioquin es futurus socius proditoris, cum affecis suis, Achaz, filiis Samuelis, Saul, & Giezi, qui declinauerunt omnes post auaritiæ, acceperuntque munera, & peruerterunt iudicium: ideo & temporaliter puniti sunt & æternè, quorum aliqui Ducatum suum perdiderunt, alius regnum Iudæorum, tertius lepra percussus, primus etiam vitam cum dedecore amisit. Orabo igitur ad Dominum cum Propheta: *Inclina cor meum Deus in testimonia tua & non in auaritiæ.*

§. 9. Et quarebat opportunitatem vt traderet eum sine turbis. v. 7.

Opportune utique quantum ad tempus, & locum. Et tempus quidem nocturnum elegit, dies vero azymorum. locum vero extra Ciuitatem hortum Gettemani, quem sæpius visitare solebat Christus ad orandum, quo turba conuenire non consueuerant, maxime circa tempus nocturnum

B

quod

quod aptum orationi, & commodum latrocinij perpetrando omnes no-
uerunt iuxta illud, vt ingulgent homines surgunt de nocte latrones. Oratio
ni verò, etsi omne tempus cōgruat, matutinum & vespertinum, nocturnum
atque diurnum, tamen quia quantalibet virtute mens pollear, quantalibet
grauitate vigeat, carnales sensus puerile quiddam exterius semper aucu-
pantur, hominemque distrahunt: non dubium ergo quin nocturnum tem-
pus in quo silent omnia, ipsam rerum omnium silentium & quies quæ ani-
mum à negotiis auocatum, ad colloquendum cum Deo inuitat, aptissi-
mum ad eam sit quo & cœlum, de die quasi clausum, innumeris interposi-
tum stellis, nocte aspectabilibus quodammodo aperitur. Et hoc tempus
eruditissimus ad orandum psaltes sese elegisse testatur, dicens: *Memor fui noc-
tē nominis tui, Domine*, & Christus Dominus non semel: *per noctem in oratione*
apud Lucam. Eundem vsum postea Sancti viri vsque ad eò sunt imitati, vt
vetustiores ipsos Christianos partem nocturnæ quietis orationi consecra-
re solitos legamus apud gentiles & Plinium in epistola ad Traianum. Sed
quod Sancti orationi deputarunt, hoc ipsum impij suis nequitijs deputan-
dum censuerunt, inter quos eminentissimus omnium Judas latronum Dux
hoc studium vel inchoauit, vel nobilitauit, quem sequuntur, qui sunt ex
parte ipsius.

O Pastor mansuetissime! & Pater dulcissime! quid in corde tuo perse-
quisti, cum hunc lupum intrantem & exeuntem vidisti ad oues tuas, ou-
is erat, sed pelle contacta solum, & intrabat & exhibat inter tuos, non vil-
lorum aliquam abstraheret, sed vt re ipsum pastorem etiam suum raperet,
ac traderet ad mortem, ille dissimulauit ne lupus agnosceretur, tu etsi eum
bene noueras dissimulabas tamen: ille cogitauit de tempore & loco, vbi de-
re in mortem traderet: tu autem idem tempus & locum cogitabas ad oran-
dum Patrem & inchoandam redemptionem Humanam. O immensa cha-
ritas! O infinita mansuetudo! fac me quæso mitem sicut ouem, vt amoris tui
intuitu iniurias patiā à lycanthropo aliquo forte mihi inferendas.

§. 10. *Veni autem dies azymorum, in qua necesse erat occidi Pascha, y. 7.*

De hoc die, quantum ad litteram attinet, dixi initio huius commenta-
rij §. 1. cum de Festo Azymorum disserui, nunc igitur solum Tropologicum
sensum persequar. qui sanè est fecundus, & ab Apostolo quoque digito
monstratur. Possumus igitur Azymorum diem, qui tunc aduenisse dicitur,
intelligere Diem illum à sæculis expectatum, nempe Redemptionis Humana-
e. Is enim verè erat dies Azymorum, dies sinceritatis & veritatis, qualis non
fuit à sæculo nec ultra erit. In quo sinceritas & veritas omnis manifesta est.

D. 10.